

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Ophelio Grammatico. 11.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

Luc. 12. nec à perturbationibus quę hinc manant.
Quid sit Neque enim aliud quicquam est præcincti
præcingi, quām lumborum vim tanquam vinculis quibusdam constrictam tenere.

εἰσέθη, ἢ τὸ διεπέθη μὲν οὐχί τῆς
 ὑσφύος.

Ευστέριος πρεσβυτέρῳ 1.

Eusebii Presbytero. 10.
 Nihil apud Deum tanto in pretio est,
 quām charitas: ob quam & homo factus
Philip. 2. est, & ad morrem usque obediens. Eaque
Math. 4. de causa discipuli quoque illi, qui primi
Marc. 1. ab eo vocati sunt, duo fratres extiterunt.
 Ex quo statim per ipsa initia sapientissimus
 saluator illud indicauit, se discipulos
 omnes suos fraterno amore copulari velle.
 Quæ cùm ita sint, nihil charitati anteponendum ducamus, quæquidem omnia
 inter se deuincit, atque in utili concordia
 conseruat.

Οὐδὲν διατελεῖ πλειστόν, ὅσα
 γάπι, διὰ τὴν καὶ αὐθεπος γένεται, γένεται
 τοῦ θανάτου ὑπῆκοος. Μήτρα τοῦ γένεται
 ἡ φράτη χαῖτος τοῦ ματητοῦ αὐτοῦ,
 ἀδελφοὶ δύο γεγόνασιν, σύδεξαρδύς
 μήτρα της πλειστού εἴδης τῆς πατέρος
 φωτόπορος. ὅπις πάντας τὰς ματητὰς
 αὐτῆς ἀδελφοὺς συναπέδειται οὐλε-
 ται. ἀγάπης τοίνυν μηδὲν ἴγνωμενει
 περιποτερον, ἥτερον συνδεῖ πάντα, καὶ
 ἐνόμονοις συμφερόση φυλάσσει.

Ophelio Grammatico. 11.

Non rend. m. Si Socrates Atticorum dogmatum au-
 thor, pulsatus etiā ac verberatus, ab ultio-
 ne temperauit, quid discruciaris, cùm con-
 tumeliam duntaxat, vt scripsisti, acceperis?
Non rend. m. Etenim si philosophicum animum
 præstiteris, tu quidēm Socratis gloriam re-
 insuriam. feres, etiam si minus contumeliosè, quām
 cum Socrate, tecum actum sit: contrā au-
 tem ille animi tui magnitudine tanquam
 telo sauciabitur: aut etiam aliquando à
 peccandi studiosa mente ac lingua in me-
 lius mutabitur, tibique, vt huiusc mutationis
 authori, gratiam habebit.

Ωφελίω γραμματικῷ. 12.

Εἰ Σωκράτειος ἀνθικῶν δογμά-
 των νομοθέτης, καὶ πατητεῖς οὐκ οὐ-
 μιστος, αὐτὸς τὸ ἀλύεις μόνον ιερεῖ
 θάσις, ἀλλὰ γένεραφασ. εἰ γένερος φιλοσοφή-
 σεις, αὐτὸς μὴ τοιούτος Σωκράτειος δόξαν
 ἀποστοι, εἰ καὶ οὐτοί Σωκράτειος πεπα-
 ρώσουσι δέ εἴδεντες, ἀλλὰ βέλετη
 μεμαλούχια πεποιηται. Ηγένετο
 ὅτε τῆς φιλαναρτίμονος μετεβλη-
 θησεῖσιν γνώμης καὶ γλώσσης καὶ χρήσεων
 συεστέλεχος αὐτῷ τῆς ἀλλοιώσεως.

Αμμωνίῳ 13.

Etsi vitium occultas, tamen apparet te
 animo inflari, atque vlt̄a quām & genus,
 & robur, & dignitas tua ferat, superbire.
 Quamobrem aut congruentem tibi ani-
 mum collige, aut scito te ab omnibus ir-
 rideri.

Εἰ καὶ κρύστεις τὸ ἕπειδη, ἀλλὰ φα-
 γει φυσικῶν, πέρι τὸ γένεσι, καὶ τῆς
 ιούρως, καὶ τῆς ἀξίας, σὺ φρυγάνινος.
 Η τοίνυν σύμμετέος σαυτῷ κτηνο-
 φρόνημα, η λόζι, φέρει πάντα με-
 λάριδος.

Αμμωνίῳ μογαρχῷ. 14.

Quo tempore ad sublimis & excelsæ
 vita montem accedebas, atque abluta ve-
 ste ac sensibus, ad diuinorum dogmatum
 auditionem pectus adornabas, terrena-

οπτῷ ὄρει τῆς ὑψηλῆς πολιτείας
 περιστέψαντες, τὸ πλανάρινος ἐθῆται,
 καὶ αὐθιστον, περὶ τὴν ἀκοὴν τῆς
 θείαν δογμάτων τὴν καρδίαν πύρισ-
 ζεις